

معلمان کشور چه می خواهند؟

در ادامه اعتراضات و تجمعات سراسری معلمان کشور، بار دیگر در تاریخ پنجشنبه ۲۳ دیماه ۱۴۰۰ معلمان مبارز، در بیش از ۵۰ شهر کشور با وجود اقدامات شدید سرکوبگرانه رژیم ددمنش جمهوری اسلامی و نیروهای امنیتی و مأموران لباس شخصی، در اعتراض به مصوبه ناقص رتبه بندی و ... بپا خاسته و به اعتراضات و تجمعات سراسری خود ادامه دادند. در جریان این اعتراضات، معلمان معترض، مطالبات و خواسته های به حق خود را روی پلاکاردها مختلف نوشته و یا در سخنرانی هایشان به آنها اشاره کردند.

رژیم غارتگر جمهوری اسلامی، بدلیل گسترش اعتراضات و مبارزات سراسری معلمان در ماه های اخیر، طرح رتبه بندی معلمان را به صورتی ناقص در مجلس ارتجاعی به تصویب رساند. اما کیست که نداند، این طرح رتبه بندی سر دم بریده و ناقص، به هیچ وجه نمی تواند پاسخگوی دردها، زخم ها و مشکلات بی حد و حصر معلمانی باشد که در زیر بار تورم افسار گسیخته، حقوقشان به هیچ وجه کفاف تامین زندگی شان را نمی دهد.

در اکثر تجمعات و سخنرانی هایی که در تجمعات معلمان در گوشه و کنار کشور صورت گرفته است، معلمین مبارز و آگاه ما با سخنرانی های رادیکال و آگاهانه، نوک تیز حملات خود را به طرف رژیم جهل و خرافات حاکم نشانه گرفته اند، رژیمی که با چپاول و غارتگری و عوامفریبی، عامل تداوم وضع فلاکت بار کنونی و تشدید فقر، بیکاری، اختناق و هزاران مصائب و مشکلات دیگر که ذاتی نظم سرمایه داری ظالمانه حاکم است، می باشد .

برای نمونه، در یکی از تجمعات اخیر، یکی از زنان معلم مبارز در رابطه با نقض قانون اساسی از طرف رژیمیان، در یکی از سخنرانی ها چنین می گوید:

"اگر کسی اخلال در امنیت ملی کرده، اگر کسی تشویش اذهان عمومی کرده، اگر کسی این قانون را زیر پا گذاشته، نیروهای امنیتی و انتظامی اگر می خوان اون فرد رو دستگیر کنن، من آدرس مستقیم بهشون میدم: تهران_میدان بهارستان_مجلس شورای اسلامی!" و در ادامه می گوید:
"اون نماینده ای که میگه اجرای رتبه بندی بار مالی داره و باعث افزایش تورم میشه، اون اخلال در امنیت ملی می کنه، چون اون ما رو عصبانی می کنه، ما بیکار نیستیم هر پنجشنبه بلند شیم بیایم اینجا تجمع کنیم".

به این نکته هم باید اشاره کرد که معلمان مبارز، با آگاهی به شرایط ظالمانه حاکم بر جامعه پا به میدان مبارزه گذاشته و خواهان یک دگرگونی عمیق در جامعه می باشند. اما در چنین شرایطی، افرادی هم هستند که برای به انحراف کشاندن مبارزات معلمان، می کوشند تا سمت و سوی مبارزه آنها را فقط در جهت اقتصادی و صنفی سوق داده و تا می توانند از بار شعارها و سخنرانی های سیاسی بکاهند. آنها با عمده کردن مبارزه اقتصادی، خواهان فراموش کردن عوامل اصلی وضع کنونی و شرایط حاکم بر جامعه می باشند. در مقابل معلمان مبارز در جریان تجمعات سراسری خود، سخنرانی هایی ایراد کردند که نشان دهنده روحیه مبارزاتی و سطح آگاهی معلمین کشور می باشد.

در این مطلب کوشش شده تا متن بخشی از این سخنرانی های معلمین در شکل نوشتاری در اختیار خوانندگان قرار بگیرند تا بتوان مسائل و مشکلات آنها را هر چه زنده تر متوجه شد. بیشک جمع آوری این سخنرانی ها و مستند کردن آنها در شرایطی که معلمین و فرهنگیان مبارز و زحمتکش در تاریخ پر فراز و نشیب کشورمان نقش بسزائی ایفاء می کنند، از اهمیت برخوردار است.

نمونه هائی از سخنرانی های معلمین در تجمعات اعتراضی به شرح زیر است:

سخنان کوبنده‌ی، عبدالله رضایی، از فعالین کرمانشاه در تجمع_اعتراضی_معلمان کرمانشاه:

"من در رابطه با دو مسئله می خواهم صحبت کنم. زندگی بازنشستگان یک سندی ست که ننگ و دروغ حاکمیت را برملا می سازد! ما سال هاست فقط از شما دروغ شنیدیم، دروغ قوت غالب شماست!

چندی پیش نوچه های قدرت، کیهان شریعتمداری، روزنامه جوان، مشرق نیوز و دیگر نوچه های قدرت جولان دادند. شورای هماهنگی را زیر سوال بردند. می خواهم به این نوچه ها و دست پرورده های قدرت بگویم اگر شما جناب شریعتمداری توانایی زیستن یک ماه مثل بازنشستگان داشته باشید، ما خیابان را رها می کنیم. ما خیابان را انتخاب کرده ایم چون شما دروغ می گوید!...

دولت ایران جزو ثروتمندترین دولت های جهان است، اما ایرانی فقیر است! این سیاست های اقتصادی شما ملت را به فقر و فلاکت نشانده است! ما صدای خودمان نیستیم، ما معلمان صدای این جامعه هستیم! ما برای فقر خودمان نمی نالیم، ما دانش آموزانی داریم، ما ملتی داریم که از فرط فقر زندگی شان بسیار بسیار وحشتناک است! ماسکوت نمی کنیم، این پندار برای شما پیش نیاید که معلمان فقط برای افزایش حقوق خود تجمع می کنند، چنین نیست!

آقایون کیهان! آقایان روزنامه جوان! مشرق نیوز! می دانیم آبشخور شما کجاست؟ شما از کجا می خرید!

شما آن زندگی های لاکچری را دارید و می خواهید فقر را بر ما تحمیل کنید، ما نمی گذاریم، ما ساکت نمی نشینیم! شما با این دروغ بزرگ که بودجه نداریم، سال های سال است به ما دروغ می گوید!

ما معلمیم، ما می فهمیم خروجی این همه ثروت به کجا می رود!...

شما از تمامی ایران ثروت ساخته اید، از نفت ثروت ساخته اید! از کوه ثروت ساخته اید! از جنگل ثروت ساخته اید! از نخل ثروت ساخته اید!

از اعتیاد ثروت انباشته اید! از تن فروشی ثروت انباشته اید! اما آنچه نصیب ما شد فقر و فلاکت بوده، این ناجوانمردیست؛ این اوج دروغ و رذالت است!!!

بندر عباس ۲۲ آذر ۱۴۰۰

یکی از معلمان: "اگر خروجی فردا حقوق معلمان را بر مبنای ۸۰ درصد حقوق اعضای هیات علمی دانشگاه ها حداقل با خط فقر افزایش ندهند و بودجه همسان سازی و واقعی برای اجرا از مهر ۱۴۰۰ تامین نگردد، این اعتراضات در ابعاد گسترده تر ادامه خواهد یافت."

حرف های یک معلم در اعتراضات سراسری:

"من معلم رو، من معلم رو اگه خفه کنی، یعنی بچه های این مردم رو زنده بگور کردی. آقا...اون کسی که بالاست، باید حرف منو بفهمه. چرا معلم زندانی می شه؟ اما اون اختلاسگر فرار می کنه، فراریش میدن، میره. یکی از همین لباس شخصی ها، همین الان، الان من بگردم پیدا می کنم. به من گفت: تو منو بار آوردی! من گ...ه خوردم با آبا اجدادم! بابا اگه زورت می رسه برو اختلاسگر رو بگیر. من معلم چیزی ندارم هیچی ندارم."

معلمان معترض وقتی او گفت "هیچی ندارم"، فریاد زدند: "تو شرف داری."

قسمت هایی از حرف یک معلم در تجمعات سراسری، در جواب به یکی از مسئولین که گفته: لبنان فقط لب تر کنه.

لبنان خوب، فلسطین خوب، برادران عمق استراتژیک ما خوب، روسیه خوب! اما چراغی که به منزل رواست، به مسجد حرام است. پس حرف بودجه نزنید، ما معلمین بدمون میاد، اینطور به شعورمون توهین بشه، بچه ها اعتصاب می کنیم، اگه به خواستمون نرسیم.

سخنرانی شجاعانه یکی از شیر زنان معلم در تجمع اعتراضی بازنشستگان و معلمان در تهران، مقابل مجلس فرمایشی.

اگر ما بخواهیم انتقام بگیریم از شماها، از روز اول انقلاب تا حالا رو می گیریم. جوون ها، ما بهترین جوون ها مونو دادیم، ما عزیزترین جوون هامونو دادیم تا کشورمون آباد بشه، تا وطن مون وطن بشه. شما ها همه چیز رو نابود کردید و حالا نوبت نابودی شماست. قالیباف حیا کن، مجلس رو رها کن."

قم ۲۲ آذر، سخنرانی یک معلم زن: "مزایای مادی آنقدر به ما عنایت می کنید که تنها بخشی از هزینه های زندگی را کفایت می کند، نه موجبات آرامش خیال ما را. آنوقت به من وعده بهشت را می دهی، تو دنیای من را بساز، خود بهشت ام را خواهم ساخت."

مهر ۱۴۰۰ تجمع معلمان در قم

یکی از معلمان: "نمایندگان محترم و مدیر کل محترم. ما الان در منزل خودمونیم، عزیزان من، اداره کل منزل ماست، اداره های آموزش و پرورش، مدارس منزل ما هستند. اگر ما اینجا جمع نشیم، صحبت ها و مطالبات مونو نگیم، کجا می تونیم، بگیم."

تجمع ۱۱ آذر، سخنان یک معلم زن:

"جای معلم کلاس درس است نه زندان، من اسماعیل عبدی هستم، من اسماعیل گرامی هستم، من محمد حبیبی ام، من نصرت بهشتی ام، من معلم از درس و کلاس خسته نیستم، من از شما مسئول بی کفایت خسته ام از شما مسئول بی درد خسته ام."

شیراز ۲۲ آذر ۱۴۰۰، تجمع گسترده معلمان، بعد از سرود یار دبستانی. سخنران: "در جامعه ای که به مردم آن ظلم می شود و ما سکوت کنیم در ظلم آن ظالمان شریک خواهیم بود."

تهران ۱۱ آذر ماه ۱۴۰۰

یکی از سخنرانان: "دوستانی که اینجا، توی این خیابون هستید، بخاطر این است که حاکمیت به قانون اساسی اصل ۳۰-۳۱-۴۳ توجهی نمی کنه. طبق قانون اساسی که به این حاکمیت مشروعیت داده یک معلم، یک کارگر، یک بازنشسته باید بتونه صاحب مسکن باشه، باید بتونه تامین اجتماعی داشته باشه، باید خدمات درمانی اش رایگان باشه ولی اینها عمل نمیشه، چرا؟"

استان لرستان تجمع سراسری معلمان ایران ۱۱ آذر ۱۴۰۰

"من چه گناهی کردم، بچه های من چه گناهی کرده اند، خانواده من چه گناهی کرده که باید با یک نفر که در آموزش عالی و تازه استخدام شده هفت میلیون حقوق بگیرن با ۳۱ سال سابقه باید عدالت حقوقی در کشور ایجاد بشه، و ما در همین تریبون اعلام می کنیم که شما باید حقوق ما رو همطرز کنید با حداقل ۸۰ درصدی حقوق دریافتی هیات علمی."

قسمتی از سخنرانی یک معلم در تجمع سراسری در قزوین ۲۰ دیماه: "ما صدای رسای بی صداها هستیم، ما صدای بی صداها، صدای کارگران، صدای کشاورزان، صدای افرادی هستیم که تریبونی در اختیار ندارند و دارند بهشون ظلم می کنن، حقوق های ۱۵۰ میلیونی رو از کجا آوردید. کارد به استخوان ما رسیده و تاب و تحمل ما به سر رسیده، و گرنه ما قشری نبودیم که برای حقوق، بیایم در کف خیابون."

یکی از معلمان در تجمع سراسری معلمان در مقابل اداره آموزش و پرورش استان فارس، آموزش و پرورش شهرستان ممسنی: "حقوق حداکثرمان را خاموش نمی کنیم، اینها، اونها هستند که باید کوتاه بیان، اون بالاسری ها هستند که باید کوتاه بیان، اون آقای که سال ۷۸ با حمله گازانبری مردم را، دانشجوهای بی گناه را به پای چوبه دار برد، باید جواب پس بده."

سخنان اعتراضی یکی از معلمان در مورد کمبود حقوق در ایران:

"حرف ما این هست اش، از بودجه دولت سهم آموزش و پرورش رو بدن، سهم دانش آموزان این مملکت رو بدن. ۱۴ میلیون دانش آموز رو ما در روز داریم خدمات رسانی می کنیم، هیچ کدوم از وزارت خانه های دیگر همچین ارباب رجوع عظیمی ندارند در روز، اما سهم بودجه ما، از بودجه کل کشور با توجه به اینکه حدود یک میلیون فرهنگی شاغل داریم، کمتر از پنج درصد بودجه کل کشوره، این شرم آور، هیچ جا قابل توجه نیست. به هیچ عنوان نمی شه بگی، امکانات نیست، امکانات هست شش هزار میلیارد تومن به یک نفر بدون وثیقه وام میدن، مگه میشه که نباشه، اگه نیست از کجا میدن. ۱۷ هزارمیلیارد تومن پرونده اختلاس یک نفر رو میشه، معاون اول رئیس جمهور در طی سالیان سال بودجه مملکت رو به تاراج برد و برای اهداف سیاسی خرج کرد. ما مگه یادمون میره، مگه اینها در تاریخ ثبت نمیشه."

اعتراضات سراسری ۲۲ آذر ماه ۱۴۰۰، مقابل مجلس شورای اسلامی، سخنرانی یکی از اعتراض کنندگان: "ما نمی تونیم سیاسی صحبت کنیم صنفی ایم؛ ما به هیچ وجه حق نداریم، از مردم صحبت کنیم چون صنفی ایم؛ درود بر معلمان و دانش آموزان لب تشنه خوزستان، درود بر معلمان نجیب سیستان و دانش آموزان فقیر بلوچستان."

همدان ۲ دیماه ۱۴۰۰

یکی از سخنرانان: "نماینده مجلس برگشته گفته، معلمان اعتراضات خیابانی رو جمع کنن، نماینده صنف اشان، بیاد بره با حاکمیت صحبت کنه. این نماینده نمی دونم تازه کاره یا خودشو به نفهمی زده است، ما از همین همدان طومار ۶۰۰۰ امضایی بردیم مجلس، توی کریدور مجلس باز کردیم."

قسمت هایی از سخنرانی یک معلم در جلوی مجلس شورای اسلامی، به تاریخ ۲۳ دیماه ۱۴۰۰:
"امنیت یعنی معلم، کارگر، پرستار و ... تو زندان نباشه، امنیت یعنی حق منو به من بدن، دیگه من نیام اینجا حق مو با گدایی بدست نیارم، با تکدی گری بدست نیارم، امنیت یعنی شما حق و حقوق معلم باز نشسته رو بدین که من معلم مجبور نباشه از طریق خود، چون ما آزاده ایم، آزاده اندیشیم، لذا تا بدست آوردن حق خودمون تا پای جان وامیستیم، از کسی هم هراس نداریم. موضوع بعدی من به دانش آموزان اختصاص میدم. طبق بند ۳ اصل ۳ قانون اساسی آموزش و پرورش و تربیت بدنی برای دانش آموزان ما، باید رایگان باشه .

اصل ۳۰ قانون اساسی چی میگه، میگه دولت موظف هست، دولت ما رو موظف کرده، نه از جیب بده، از بیت المال میخواد بده، موظف هست درآمدهایی که بدست میاره، آموزش و پرورش، تمام لوازم آموزش و پرورش را رایگان و در چارچوب استاندارد از بدو، ابتدا تا دیپلم قرار بده.

آیا شما شرم نمی کنید، من باید شرم کنم که برای دانش آموزان ما تو بلوچستان، تو کَپر، تو آغل، چهار تا دیوار بلوک گذاشتن، چوب گذاشتن. این مدرسه نیست، بدون میز و صندلی دارن تحصیل می کنن آیا شما شرم نمی کنید؟

چرا من حاضر باشم، برادران نیروی انتظامی، عزیزانی که بین ما توی لباس شخصی هستید، بخدا ما از شما هستیم ما حق مونو فریاد میزنیم. آیا میدونید در همین تهران شما مدارس هست که دارای سالن آمفی تئاتر، استخر، سونا، جکوزی، ولی دانش آموزان ما در بلوچستان در منطقه مرزی و محروم از داشتن تخته سیاه، تنها ابزار آموزش محرومند. این چه عدالتی هست که ما شعارشو میدیم، دم می زنیم، چه عدالتی هست، اگر آموزش و پرورش رایگانه برای همه هست، اگر نداریم به هیچکس ندید.

اکبر نوروزی

دی ۱۴۰۰